



Glumac Livio Badurina u Dubrovniku izlaže svoje videoradove i fotografije nastale tijekom proba u HNK-u

Tekst TAMARA BORIĆ

Livio Badurina, glumac HNK u Zagrebu, u sklopu Dubrovačkih ljetnih igara predstaviti će se kao fotograf i snimatelj izložbom „Dnevnik jednog glumca - Pokusna dvorana / Prostor nastajanja i nestajanja“. U sklopu Igara Badurina je izlagao i 2009. godine, kada je u svom dnevniku odnosno objektivu za projekt „Dolce Vita / showreel / diary of an actor“ zabilježio situacije dubrovačke svakodnevice i pozornice, vizualne priče o Dubrovčanima i glumcima.

„Dnevnik jednog glumca“ priziva prostore socijalizacije, između kazališta i galerija. Izložba će biti otvorena do 15. kolovoza. Kako kaže Badurina, izložba je zapravo rezultat njegova eksperimentiranja s videom i fotografijom koje traje 20-ak godina:

„Krenulo je spontano i s vremenom su nastale okružene cjeline za koje mi se čini da je tek sad došao trenutak da ih prezentiram široj javnosti. Radi se o pet videoradova u kojima se isprepliću fotografija i video. Snimljeni su fotoaparatom i mobitelom koji su bili uz mene tijekom procesa nastajanja pojedinih predstava. Godinama sam ih strpljivo montirao učeći se istovremeno montaži tona i slike. Kombinacija fotografija i videa, taj odnos dinamike i statike, učinila mi se idealnom jer sam tako magiju teatarske prolaznosti pokušao prikazati kroz intimnost i suptilnost kreativnog procesa. Na izložbi će biti prikazani videozapisi nastajanja predstava 'Medeja' Tomaža Pandura, 'Edip' Eduarda Milera, 'I konje ubijaju, zar ne?' Ivice Boban, 'Kraljevo' Ozrena Prohića i 'Mi smo kraljevi a ne ljudi' Matije Ferlina.“

Badurina je pojasnio zašto je u svom radu odabrao baš motive iz HNK-a, svog matičnog kazališta. Kako je član Drame HNK još od prošloga stoljeća, HNK je za njega



mjesto koje ga uvijek iznova nadahnjuje, pa je samim tim i neka konstanta u njegovim videozapisima:

„S vremenom se rodila ideja o serijalu 'Dnevnik jednog glumca' koji danas u nekom drugom formatu postoji i na mom profilu na Instagramu. Sjećam se trenutka s jedne probe s početka 2000-ih, kad sam osvijestio da se svako malo nalazim u fotogeničnim situacijama okružen jednako tako fotogeničnim kolegicama i kolegama i stalno sam si govorio da to treba zabilježiti. Iako sam već tada imao intuitivnu viziju kako bi u finalu ti videozapisi trebali izgledati, nisam imao blage veze kako do tog finala i doći. Sve te autorske ekipe oblikovale su me i dovele do mjesta gdje se nalazim danas i na tome sam im beskrajno zahvalan. Kao što naziv izložbe govori, o pokusnoj dvorani kao

o prostoru nastajanja i nestajanja namjera mi je bila u galerijskom prostoru na trenutak rekreirati fragmente tih magičnih svjetova koji više odavno ne postoje.“

Posljednjih nekoliko godina, govori Badurina, istraživao je mogućnosti i u stop animaciji radeći etide s kolegama iz HNK-a i kolegama iz festivalskog dramskog ansambla iz Dubrovnika, kao i animaciju kolaža. Na Dubrovačke ljetne igre zakoračio je još kao student treće godine Akademije i njegova fascinacija ambijentalnim teatrom traje i danas. „Fotografija u meni budi kreativnost zbog osjećaja euforije koji te uvijek preplavi kad vidiš da si zabilježio pravi trenutak, a snimanjem i fotografiranjem održavam svoju kreativnu kondiciju“, zaključio je Badurina.